Pꝛeſentis chartas operis ſi colligere optas.
Aſpice pꝛincipium: litterulaſq; ſuas.

a
Pꝛimū vacat
Incipit expoſitio
Adamantius
ruero vt dñs
b
Et fecerunt
eſt ⁊ concupiſcentia
viuificauit ieſus
Regulāq; auream
c
poſtea: vt habetur
Cras enim eadem
pacis conteret
moyſen legem
d
Mittam vobis
Filioꝝ neptalim
cepiſſe. Ideo
tas ⁊ magnas
e
honoꝛes ſeculi
tes in manus
Ingreſſus eſt
f
Da mihi
Si ſaluū facis
nes. Haud vero
g
tribu beniamin
ſicut in titulo
hoīm qñq;
duoꝝ menſiū
h
In diebꝰ illis
cutꝰ eſt ſocer
bus reſpōdit
Inuncteq; ſūt
i
oꝛdinē ꝓpharum
deū veraciter
derelicti
riduales capax

k
inde extales
Gabaa. Rab.
Diſplicuitq; ſer.
nē pꝛincipalē
l
quoq; ꝑ paga.
Poꝛro ionathas
lech cōſanguinei
am anteponit
m
Percuſſit ꝛc̄.
Dñe dñe nōne
Affer m. ꝛc̄.
dei noſtre
n
Et ait.
Magos ⁊ ario.
xit. Tu ſcies
Subſtiterūt eū
o
Duo aūt viri
ſuā noīauit
fidem ꝑtinent
vno lapide
p
Sa. ⁊ alioꝝ
Et tulit diadema
Ptolomai. Hic
Igit̄ poſt hec
q
ops. Alio modo eſt
altiſſimū
ſeruata eſt
Gob. Quod inter
r
nam ſanctificauit
Berſabee. Interp̄tat̄
ab eis eſſe ficti
Abiathar quoq;

s
Altitudo tēpli
ſolis feneſtre
Et edificauit
t
Fecit oīe opꝰ
ſurrectionis iā.
illiꝰ qui baptiſ.
ctum opatiōis
v
ne ⁊ gloꝛia eiꝰ
Rex aūt ſalomō
Voraginē ciuitat̄
x
Factꝰ eſt aūt
Edificauit ahiel
inſinuabat
y
Abijt ergo
ſequeret̄ idola
Eijce me de
Factū eſt aūt
z
gieçi qui cur.
Dixit aūt ꝛc̄.
ditq; ei rex
Regnauitq; ocho
A
Ipſe edificauit
Muſach q̈z
benoth: ꝙ eſt
Dabo vobis
B
Joſiam. Rab.
Contaminauit
In mageddo
Sedecyias.
C
Sephi. Hiero.
filij manaſſe
De egla vxoꝛe

D
Filijs aūt caath
li eiꝰ rapha
Idithun cātoꝛis
Et caput affixerū
E
Et dicat oīs
Factū eſt aūt
Factū eſt aūt
F
Ad auſtrū
ſuꝑ the. The.
menti figuris
ne baptiſmi
G
Tūc ſalomō
honoꝛificabit me
na auſtri in
H
Aromatibꝰ ꝛc̄.
Vidi dñm
Aſcenſuri eū ꝛc̄.
Ecce dñs ꝛc̄.
J
Applicuerūtq;
Additio: qꝛ
gnantes diligens
K
ira dñi
Euentilent apices
vꝛbem ſctām
tentione ⁊ oꝑe
L
ſidijs retardati
quondā ſenatoꝛ
ꝑ immolationē
M
autē genua
nocēda traderent̄
tes a peccatis fidē
Et audierūt

N
qꝛ hec eſt iuſtoꝝ
Congregatuſq;
vnuſqſq; in domate
O
Filij cantoꝝ
re: ſed ꝑuerſe
agit̄ debēt ꝓ
ſūt ſcḋm ꝓmiſſi
P
Et pꝰ hec
Et cū adoꝛādo
Ve tibi aſſur
altiſſimꝰ viuere
Q
Chꝛomatio ⁊
Ita vt oīa
ad obitū herodis
R
Deus abꝛaam
chꝛiſti ⁊ eccłie
nos ſumꝰ ceci.
S
Exirent in
quis ſit ppł's
Quē ſoluētes
T
reptionē
Caput holo.
Tunc. Ca.
Hoꝛruerūt
V
Rege ⁊ amā
Rurſumq;
Feſtina
da fideliū

A vlnis ſuis donec rediret ad ſe: his verbis blan-
diebatur. Quid habes heſter? Ego ſum frater tu
us noli metuere: Non morieris: non enim pro te
ex conſtituta eſt. Accede
n. Cunqȝ illa reticeret: tu
oſuit ſuper collum eius: et
t? Cur mihi non loqueris?
e dñe quaſi angeluȝ dei: ⁊
re timore glorie tue. Val
: ⁊ facies tua plena eſt gra
etur rurſus corruit: ⁊ pene
tem turbabatur: ⁊ omnes
turteum. Hie. Exem
xerxis quã ꝑ iudeis ad to
miſit: qđ ⁊ ipſuȝ in hebrai
tur.

Ca. XVI

artaxerxes ab india vſqȝ
ã centũ viginti ſeptẽ ꝓuin
b⁹ ac principib⁹: qui noſtre
ediũt/ſalutẽ dicit: Multi
nore q̇ in eos collat⁹ ẽ: ab
on ſolũ ſubiectos regibus
d datam ſibi gloriam non
ederunt moliuntur inſidi
ratias non agere benefi-
e iura violare: ſȝ dei q̄ȝ cũ
ur ſe poſſe fugere ſententi
ie ꝓrumpunt: vt eos qui
enter obſeruant: et ita cũ
aude digni ſint: mendaci-
t ſubuertere: dũ aures pri
a natura alios eſtimãtes:
nt. Que res ⁊ ex veterib⁹
ex his que geruntur quoti
uorundam ſuggeſtionib⁹
tur. Unde prouidenduȝ
iaruȝ. Nec putare debet
animi noſtri venire leui-
neceſſitate temporum vt
as ferre ſententiam. Et vt
nus itelligatis. †Aman fi
o ⁊ gente macedo: alienuſ
⁊ pietatẽ noſtram ſua cru
eregrinus a nobis ſuſce-
expertus humanitateȝ/vt
⁊ adoraretur ab omnib⁹
qui intantum arrogantie
t regno priuare nos nite
ardocheum cuius fide et
conſortem regni noſtri he
a: †nouis quibuſdam atqȝ
etiuit in mortem: hoc co
tis inſidiaretur noſtre ſo-
ſarum transferret in mace-
ſſimo mortalium iudeos

neci deſtinatos: in nulla penitus culpa repperi- C
mus: ſed econtrario iuſtis vtẽtes legibus: ⁊ filios
altiſſimi ⁊ maximi ſemperqȝ viuentis dei: cuius
beneficio ⁊ patribus noſtris ⁊ nobis regnũ eſt tra
ditum: ⁊ vſqȝ hodie cuſtoditur. Unde eas litte-
ras quas ſub nomine noſtro ille dixerat ſciatis eſ
ſe irritas: †Pro quo ſcelere ante portas huius vr tñ.7.d
bis .i. ſuſis: ⁊ ipſe qui machinatus eſt: ⁊ omnis co
gnatio eius: pendet in patibulis: nõ nobis/ſȝ deo
reddente ei quod meruit. Hoc autem edictuȝ qđ
nunc mittimus/in cunctis vrbibus proponatur:
vt liceat iudeis vti legibus ſuis. Quibus debet
eſſe adminiculo: vt eos qui ſe ad necem eorum
parauerant: poſſint interficere: tertiadecima die
menſis duodecimi: qui vocatur adar. Hanc eñi
diem deus oĩpotens merorís et luctus/eis ver-
tit in gaudiũ. Unde ⁊ vos inter ceteros feſtos di
es hãc habetote diem: ⁊ celebrate eam cũ oĩ leti-
cia: vt et in poſterũ cognoſcant: oẽs q̇ fideliť ꝑſis
obediũt/dignã pro fide recipere mercedẽ: q̇ autẽ
inſidiantur regno eorum: perire pro ſcelere. Om
nis aũt prouincia et ciuitas que noluerit ſolenni
tatis huius eſſe particeps: gladio ⁊ igne pereat: ⁊
ſic deleatur: vt non ſolũ hominibus ſȝ etiã inuia
beſtijs ſit in ſempiternuȝ: ꝓ exemplo cõtemptus
et inobedientie.

Liber Heſter cum additionibus apo-
cryphis Finit.